

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21
szám Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden
közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Deák Ferencz-u.
8 sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábas petisors tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzeleszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Csatornázás és vízvezeték.

Ha egy város kulturális haladását a külső jelekből akarjuk megítélni, úgy annak utait, utcáit, házainak, épületeinek külső képét kell csak szemügyre venni és alapos következtetést vonhatunk le belőlük.

A civilizatio haladásának legfontosabb mutatói ezek, mivel a köztisztaságnak s a közegészség állapotának fokmérőjét képezik.

Sajnos, nálunk akár nyáron, akár télen tekintsünk körül; szomorú képet nyerünk a köztisztaság s ezzel a közegészség állapota felől.

Nincs gondoskodás arról, hogy a házaknál felgyülemelő nagy mennyiségű folyékony szennyanyagok, mosadékok és ipari hulladékok miként legyenek eltávolítva, hogy ne váljanak káros tényezővé. Így tehát télen megfagyva felgyülemlenek a házak előtt, undorító alakban összefagyva egész közlekedési akadályokat képeznek; nyáron ellenben párolognak be a levegőbe, szivárognak be a talajba, hol állandó rothadásnak, ezzel kellemetlen bűznek tanyáivá lesznek.

Az időknek jele s a haladó kor elutasíthatlan követelményének megnyilatkozásául kell tehát lapunknak üdvözölni a városi képviselőtestületben legközelebb történt felszólalást, melyben a közgyűlés egyik tagja apostrophálja a városnak ifjú vezető férfait, hogy vegyék fel programjukba ezen város egészségének legfontosabb szükségletét: a csatornázás és vízvezeték megvalósítását.

Való igaz, hogy városunknak lakói már is súlyos megterheltség alatt küzdenek, való az is, hogy kisiparosaink elpusztulnak s helyüket nem foglalja el a modern nagyipar; azt is respektáljuk, hogy ezen nagy dolgok megvalósítása nagy körültekintést és még több áldozatot követelnek: de nem ok egy sem arra, hogy ezen áldásos intézmények felé ne törekedjünk úgy, hogy e város minden rendű és rangú lakosa hozza meg reá adóját, mert ezen adózás a legnagyobb kin-

eset, a tiszta lakást, tiszta levegőt, ezzel a jó egészséget fogja cserébe nyújtani.

Természeti akadályok egyáltalán nem forognak fenn. Mert akár a Rima folyó használtassék fel e célra, akár hegyi források vize vezetessék be, nem kell felette messzire menni, hogy a kellő mennyiségű víz beszerezhető legyen.

A város topografiai elhelyezkedése pedig egyáltalán igen alkalmas a csatornázás sikerének elérésére. Ugyanis a Ferenczy-utcából a Rimameder felé oly jelentékeny esés mutatkozik, mely teljesen elégséges arra, hogy a csatornában lévő áramlás kiürítse még a legalantibb utcáknak, — p. o. a Szijjártó utcának — csatornáját is.

És ekkor nem fogunk a megfagyott vér- és moslék tengerek felett gázolni télen, féltve tagjainkat az elcsuszamlás veszélyeitől. Nem fog behatolni lakásainkba a rothadó talajból kiáramló levegő.

Mutatkozni fog, hogy erősebb generáció lép a satnyuló helyébe, mert a tüdővész és görvély ijesztő réme nem fog leselkedni ránk lakásaink körül s nem tizedelik meg ragályos kórságok a gyermek-világot.

Foglalkozott már egy izben — mintegy öt év előtt — a város képviselőtestülete a vízvezeték kérdésével, de erre jobb nem is emlékezni. Annak célja csak az volt, hogy a dolognak lehetetlenségét, kivihetlenségét mutassák be, hogy tehát ez ügyet örökre a levéltár temetőjébe temessék el.

Mi hisszük, bizunk az ujakban az ügyek élére került fiatal generáció teremtő képességében, hogy az eltemetett és halottnak vélt kérdést a város közegészségének érdekében a megvalósuláshoz fogja juttatni.

Okuljunk e tekintetben más városok példáján. Olcsó kölcsöntőke kinálkozik a pénzpiacokon, melyeket hosszú lejáratú annuitással szívesen kaphat a város hasonló célra, sőt ebben a kormány támogatására is lehetne számítani.

A visszafizetésre és törlesztésre szolgáljon a

város által beszedendő csekély összegű csatorna és vízvezetési adó, mit szívesen adhat minden lakója e városnak, sőt az ezután következő nemzedék is, mert a város jövő haladásának és felvirágzásának biztosítéka rejlik abban.

Városi képviselőtestületi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete folyó hó 2-án dr. Kovács László polgármester elnöklete alatt közgyűlést tartott szokatlanul csekély érdeklődés mellett, a mennyiben szokatlanul kevesen jelentek meg a tagok közül. Pedig fontosabb tárgy alig forog fenn az év folyamán az e napi programnál, a mennyiben a város költségvetésének tárgyalása volt a szónyegen, mely pedig mindnyájunk életébe és háztartásába belenyúl.

Lehet, hogy csak véletlenül összejött akadályok tartották vissza a képviselőtestületi tagok nagy számát a megjelenésben, mert máskülönben szomorú decadentiáról tenne tanuságot ezen érdeklődés.

Epen e miatt, az elintézt váro ügyek egyikének, a szabadkai gazdaságban tett javítások és építkezésekről szóló költségek megszavazását el kellett halasztani, mivel itt törzsvagyon hovatordításáról lévén szó, az ezen határozat meghozatalához szükséges kétharmada a képviselőtestület tagjainak jelen nem volt.

Első tárgy a Gizella kiseddóvíz jövő évi költség-előirányzata volt, melyet megjegyzés nélkül fogadott el a közgyűlés.

Ezután következett a város 1903-ik évi költségvetésének tárgyalása, melynek közel 200000 koronát tevő végeredménye mutatja a város kulturális emelkedését és az immár 45% ot tevő községi pótdadó mutatja, hogy a város a reá nehezedő feladatokat esakis polgárainak súlyos megterhelésével képes teljesíteni.

A városnál rendszeresített tisztviselők tételénél dr. Zehery István szóvá tette a városnak a volt középső malna megváltása fejében fennálló 36000 korona bekebelezett terhét s mivel e ezimen a már ma egy jól dotált róm. kath. plébániának aránytalanul sok évi deputátumot fizet; indítványozta, hogy szüntesse meg a város ezen deputátum fizetését és fizesse inkább vissza a 36000 koronát kézpénzben a róm. kath. egyháznak, mivel ezáltal évenként oly megtakarítás mutatkozik, melynek 50 évi összege közel az egész tőkeösszeget teszi ki.

Az indítvány — mint ilyen — nem lévén előre bejelentve, felszólaló kívánságára a jövő ülés napirendjére leszen kitézve.

Felszólalt e tárgyhoz aztán Baksay István, a köz-

TÁRCZA.

A költő.

Zendül a húr lágyan, ábrándosan.
Dús képzelet növesztve szárnyakat,
Egy világot ölelve lelke át:
A költő ajkán édes dal fakad.

Szerelemről, hazáról énekel.
Lantján az és ez egyként istenül,
Mélység, magasság hódol, lesz övé.
Míg fennre száll, ha míg alámerül.

Övé a nappal, a fénytől ölelt.
Övé sugara mint borúlata,
Ha tündököl vagy gyász fátyolt ha köt.
Övé a csillag-fényes éjszaka.

Sugaras éjt ha minden elpihent.
Beszédes szellők halk zenéje kél,
Lelkének a míg ébren álmodik
Feltárja titkát a rejtelmes éj.

Övé az édes természet maga
Ezernyi tűnő változásiban,
Hervadva búsan, sápadt betegem,
S életadó tavasz fuvalmiban.

Mikor harasztja, vérharasztja húll.
Sárga levélt zizegve húllat, ont,
S mikor keblén ezer virág virul
Szirmot, levelet sugár árba bont.

Övé az élet, övé a halál.
Kobzán bölesőt és sirt hallhatlanit,
Ihletet nyer s az ihlet perciben
Egyként gyönyörködött, egyként tanit.

Enyészeten győz, művében örök.
Éltet nyer, övé a jelen s jövő,
Hiven a dal túléli dalnokát.
Dalában örök, halhatatlan ő.

Borsody Béla.

A vasas németek.

Irta: TERHES SAMU.

(Folyt.)

Nini katonák, — kiáltott fel Erzsike — várjuk meg őket!

Terinek sem kellett sok biztatás. Letették korsójukat a földre és várták a katonákat.

Azok meg rohantak nagy vágatással le az Akasztó-hegyen. Tornallyától jöttek egy huzamban, csak Bálkán állottak meg egy kicsit a lovakat megitatni a Balog sárga vízből. Ki volt fáradván ember is ló is. Most, hogy maguk előtt látták nemes Rimaszombat városát, a hol megpihenhetnek, nagy örömmel igyekeztek minél gyorsabban előre. Még a lovak is megéreztek, hogy közel van az abrakolás, mert minden sarkantyúzás nélkül elkezdtek vágatolni a meredek lejtőn.

Nem telt bele annyi idő sem, mint én itt most elmondom és már ott lovagolt a csapat a két bámész-kodó lány előtt.

Nem voltak sokan, úgy nyolcvan vagy száz ember, egy hadnagy vezetése alatt. Körülbelül kémkedni jöttek erre a vidékre, mert hát háborús idők voltak azok. De lehet, hogy valami más megbízatásuk van. Biztosan nem lehet tudni, mert az hadi titok. A hadnagy ur tudja, de az meg nem árulja el senkinek.

Különbén ebben a pillanatban ő is bizonyosan másra gondol, mint arra a hadi titokra, mert nagy gyönyörűséggel szemléli a két szép lányt.

Meg is állítja a csapatot és beszédbe ereszkedik velök, a legények nagy bosszúságára, a kik szeretnének már minél előbb leszerelni.

— Ugyan édes rózsáim, nem adnátok-e nekem egy ital vizet?

— Dehogynem — felel Erzsike mindkettőjük helyett, — itt van, igyék kend!

Odaviszi szépen a kis mázos korsóját és egy cseppet sem fél attól, hogy a hadnagy ur lova meg találja rúgni. Még meg is simogatja a ló sörényét, míg a gazdája iszik.

A hadnagy urnak jól esett a friss víz, (még abban az időben a hadnagy uraknak néha a víz is jól esett)

és most még egy csókra volt szomjas az Erzsike eperajkáról, (mert abban az időben is voltak néha a hadnagy urak csókra szomjasok) A mint lehajolva a nyeregből, visszaadta korsót, gyorsan át akarta kapni a szép kis lány darázs derekát, de Erzsike függén, mint a gyík kiszökött az ölelő karok közül és a hadnagy ur átkarolta a nagy semmit. A hirtelen mozdulattól a lova is megugrott és a hadnagy ur majd lepottyant a nyeregből. De hát azért volt jó lovas ő kigyelme, hogy ilyen csúfság ne történjék meg vele.

— Azután, — szölt vissza a hadnagy ur a lányoknak — szerettek-e táncolni?

— Hogyne szeretnénk.

— No hát ha szerettek, jertek ki holnap a szabadkai erdő szélére, ott a réten nagy táncolás lesz.

— Elmegyünk, hogyne mennénk.

— No kezéte rá, hogy eljöttök.

Teri a világ minden kincséért sem mert volna odamenni, úgy megijedt az elébb a lőtől, mikor megugrott, de Erzsike egész bátran odaugrott és megrázta erősen az odanyújtott kezét.

Ejnye, de erős vagy — mondá a hadnagy ur és kardjával üdvözölve a két lányt, odébb vágatott csapatjával együtt.

A két lány nézte az elvágtató csapatot, míg csak be nem kanyarodott a piac sarkán, a városháza felé, nagy porfelhőt hagyva maga után.

Teri szólalt meg először.

— Azután Erzsike, csakugyan elmegyünk-e holnap délután táncolni?

— Persze, hogy elmegyünk. Kezet adtam rá, hát muszáj elmenni.

— De mit szólnak hozzá otthon? Biztosan nem fognak elhocsátani.

— Óh, te kis esacsi, kell is azt otthon megmondani. Holnap délután cseh-gyűlés lesz. Édes apám is, édes apád is ott lesznek. Te eljössz délután hozzám, azután a Rima partján szépen kimegyünk a szabadkai erdőbe. Ott órára hazamegyünk, nem fogja senki se meg tudni. Tánczolunk, kumulatjuk magunkat. Ugy bizony! Terinek lettek volna ugyan még némi ellenvetései, de

gyűlés nestora is, igyekező kimutatni azt, hogy a város ezen visszafizetést valószínűleg csak úgy teheti meg, ha az a rom. kath. egyháznak jóindulatával is találkozik.

A város utcáinak, tereinek stb., köztisztasági tételénél ismét dr. Zehery István szólalt fel, felemlítve azon el nem tagadható igazságot, hogy városunk sem a köztisztaság, sem a közegészség tekintetében nem áll ott, a hol állani kellene.

Rámutat az utcákon elpárolgó vagy most már megfagyó kiöntött szennyanyagokra, mint szembeeszköz jeleire, hogy nálunk a szennyanyagoknak eltávolítása felette hiányos, mert sajnosan nélkülözzük a csatornázást.

Apostrophálja a város élére lépett ambíziós fiatal erőket, hogy vegyék fel jövő programjukba a mi szeretett városunknak csatornával és vízvezetékkel való ellátását, mely által a nemzedékek megerősödésében szereznek maguknak monumentumokat.

Az erre fordítandó költségek terheit azonban ne viselje egyedül a jelen generáció, hanem fizesse azt a jövő nemzedék is, egy hosszú évtizedekre szóló kölcsön képében. Továbbá legyen a teher elosztva, a város minden tagjára kiváltság nélkül, valamint osztozand annak áldásában is e város minden lakója.

A szép e nemes eszme azonban ma még nem népszerű s így a felszólalás nem keltett semmi emótiót.

Samarjay János nem is titkolta el afeletti aggodalmát, utalván az eszme megvalósításával járó nagy költségekre, melyet a már ugys pátadó alatt nyugó lakosság elviselni alig lenne képes.

Majd dr. Kovács László polgármester szolt, igérve, hogy a felvetett eszme megvalósítását a város jövő programjába fel fogja venni.

Badinyi Gyula rendőrkapitány pedig védelmezte a rendőrséget, — melyet ezuttal senki sem támadott, — hogy a köztisztaság körül meg fogja tenni s meg is tette eddig is azt, a mit a rendelkezésére álló eszközök mellett megtenni lehet.

A Ferenczy-utca kövezettel való ellátásának tételénél dr. Ráróssy Gyula kéri a várost, hogy járuljon támogatásával az itt lakó felső utcasor azon törekvéséhez, hogy itt egy levezető csatorna építtessék. Ő ugy erre, valamint egy az ezen utcát a Koháry-utczával összekötő új utca létesítésére már most 200—200 koronával hozzájárul. — Lelkes eljenzés részesítette felszólalónak ezen áldozatkész nyilatkozatát. — A további felszólalók szintén hangsúlyozták ezen új utca nyitását, a mennyiben a jövő évben épüendő új gimnázium ide helyeztetése elodázhatatlanná teszi, hogy a város ezen utcájára a központ felől is hozzáférhető legyen. Utasította is a közgyűlés a tanácsot, hogy az erre szükséges telemek megvétele ügyében a kezdeményező intézkedéseket tegye meg. Végül tárgyalatott az egyesült prot. főgimnázium elnökségének kérvénye az építkezésre szükséges téglának lehető jutányos áron való engedélyezése tárgyában; a tanács javaslata a közgyűlés megszavazta, hogy az előállítható téglamennyiséget a város polgári árban fogja számítani.

Gróf Andrassy Dénes köszönete.

Nem a chablonszerű eljárás, mindennapi gondolkodás, de egy igazán fenkölt szellem, mélyen érző szív őszinte megnyilatkozása az a köszönet, melylyel vármegyénk nemes lelkű főura, a páratlan jótékonyágáról országsgazerte ismert *Andrassy Dénes* gróf az ő megrendítő, mélyeséges gyászában megszólal, s hálás köszönetet mond mindazoknak, kik az ő lesújtá gyászát vele megosztják, kik részvétüket kifejezték.

Vármegyénkben alig van hely, hova az ő és elhunyt jóságos hitvese áldásos keze jótékonyágával el nem ért, alig van hely, hol a nemes gróf fájdalma őszinte részvétet ne keltett volna. Ez a talán még soha ily imponzansul nem nyilvánult részvét adja a bánatos férj ajkára

tekintettel az idő előhaladottságára, kénytelenek voltak az ülést bezárni.

Nagy sietve igyekeztek hazafelé, hogy ki ne kapjanak otthon.

II.

Nemes Szijjártó András uram vizkereszt napján választott a nemes timár czéh által czéhmesterül és egy esztendőnél valamivel tovább fogja viselni a hivatalát, mert a jövő évben csak farsangkor lesz a czéhmester választás.

A nemes timár czéh ugyanis abban az esztendőben Huditzius János uram indítványára a következő határozatot hozta:

— Az Czéh Mester és Dékány tétel minthogy ennek előtte Vizkereszt napján volt, de sok rövidségére és nem kevés költségére szolgált az Nemes Czéhnek transferáltatik Farsang három napjára, a mikor ugy is mulatozásban vagyon az emberiség.

Mert tudnunk kell, hogy a czéhmester- és dékány választás nagy ivással volt egybekötve és Huditzius János uram ugy gondolkodott, hogy Farsang három napján ugy is mulatozásban vagyon az emberiség, tehát egy füst alatt el lehet végezni a választást is.

Ez a gondolkodás azt mutatja, hogy Huditzius János uram józan életű ember volt, a ki nem szerette a szerfeletti vigadozást. De viszont azt is látjuk, hogy a nemes timár czéh is hallgatott mindig az okos tanácsra.

Ezen határozat szerint tehát nemes Szijjártó András czéhmester és Bernát Mihály dékány egészen a jövő esztendő farsangjáig fogják viselni érdemes, de sok teherrel járó hivatalukat. Mert hát nemesak tisztességgel járt ez a hivatal, hanem sok teherrel is.

Nem győzném elősorolni azt a sok mindenféle kötelességet, a mit a czéhmesternek, meg a dékánynak el kellett végezni. A czéh-gyűléseket összehívni, azokon elnökölni, az inasok meg a legények erkölcsi és magaviselete felett őrködni, továbbá a mesteremberek ügyesbajos dolgaiban és esetleges perpatvaraiban ítélkezni, félretéve minden atyafiságot, sógorságot, komaságot, barátságot. Nem volt ám az olyan kis dolog.

Ő kezelte a czéh összes vagyonát. Sohase fordult elő, hogy a czéhmester sikkasztott volna, pedig eleinte

a szót, midőn a hozzánk beküldött következő szép levélben fejezi ki köszönetét és halálját:

„Hőn szeretett drága nőm halála alkalmából minden részről hozzám érkező őszinte meleg részvét általános megnyilatkozása engem oly mélyen meghatott, hogy bánatomban nem vagyok képes mindenkinek szívem mélyéből eredő köszönetemet külön-külön kifejezni.

Ez uton mondok azért halálát mindazon testületeknek, egyleteknek, egyeseknek és községek, hirlapok képviselőinek, kik nehéz óráimban részvétőkkel nekem vigaszt nyujtani s feledhetlen nőm nemeslelkűségét, jótékonyágát és szívjóságát oly lélekemelő módon méltatni kegyesek voltak.

Mily igazuk van azoknak, kik Ő benne az én vezéresilagomat, jó Génusomat látták, ki előttem világitott mikor bennem a jónak csak szikrája alig csillámlott meg. Mily igazuk van azoknak abban is, kik kimondják, hogy az én életem annak az igazán nemes nőnek volt szánva, kinek áldott emlékéit híven fogom megőrizni utolsó leheletemig.

Mély köszönetet mondok még azon város, község és egyleteknek, melyek haláljukat gyász isteni tisztelet tartása és gyászjelvény kitűzésével oly megható módon kifejezésre juttatták.

Kérjük Istent, hogy kiváló kegyelme a szent hamvoknak adjon örök békés nyugodalmat. Virrasszon felette a halásak kegyetele. Őrizzük meg nemes emlékéit az idők végtelenségéig.

Ismételt köszönetem és hálám kifejezése mellett vagyok tisztelettel

K.-H.-Várallyán, (Gömörm.) 1902. nov. hó.

Andrassy Dénes.

Hirek és vegyesek.

Legtöbb adótfizetők. A városi képviselőtestület tagjai 1903-ik évben a legtöbb állami adótfizetés jogcímen következők: 1. Rimaszombati Takarékpénztár 15850 kor. 31 fillér. — 2. Gömörmezei Nép- és Iparbank 6639 kor. 16 fillér. — 3. *Ifj. Lengyel Pál 2647 kor. 18 fillér. — 4. *Molnár József 2536 kor. 68 fillér. — 5. Samarjay János 2493 kor. 92 fillér. — 6. *Baksay József 1858 korona. — 7. *Engel Adolf 1792 kor. 80 fillér. — 8. Gömörmezei Takarékpénztár és Hitelbank 1738 kor. 75 fillér. — 9. *Farkas Zoltán 1378 kor. 76 fillér. — 10. *Ifj. Süteő István 1375 kor. 88 fillér. — 11. *Dr. Cziner Miksa 1335 kor. 08 fillér. — 12. Weisz Károly 1111 kor. 26 fillér. — 13. Hamaliár Lajos 1016 kor. 56 fillér. — 14. *Szemann Eadre 877 kor. 28 fill. — 15. Id. Gaskó János 858 kor. 58 fillér. — 16. Ethey Frigyes 823 kor. 02 fillér. — 17. Stolcz Márton. 821 kor. 82 fillér. — 18. Özv. Bernáth Gyuláné 736 kor. 88 fillér. — 19. Reinitz Zsigmond 727 kor. 11 fillér. — 20. *Id. Süteő István 714 kor. 32 fillér. — 21. Özv. Jánosdeák Andrásné 711 kor. 18 fillér. — 22. Év. ref. egyház 708 kor. 06 fillér. — 23. Horváth János 693 kor. 16 fillér. — 24. *Geduly Géza 678 korona. — 25. Özv. Hennyey Kálmáné 678 korona — 26. Dapsy József 663 kor. 56 fillér. — 27. Bánhidly Istvánné 652 kor. 90 fillér. — 28. Dr. Veres Samu 638 kor. 48 fillér. **Póttagok:** 1. Schweitzer Dávidné 632 kor. 15 fillér. — 2. *Tóth Béla 628 kor. 12 fillér. — 3. Gömöri Miksa 617 kor. 50 fillér. — 4. Bródy Bertalan 584 kor. 89 fillér. — 5. *Hollósy József 567 kor. 62 fillér. — 6. *Medvezky Sándor 561 kor. 58 fill. — 7. Grosinger Miksa 543 kor. 26 fillér. — 8. Holländer Lajos 542 kor. 87 fillér. — 9. *Dr. Ráróssy Gyula 542 kor. 56

még be se kellett neki számolni a kezei közt lévő vagyronról. Egy 1697. február 19-iki czéh-határozat mondja ki először, hogy a czéhmester beszámolót köteles tartani. A nevezett határozat így szól:

„Az nemes Czéhnek közös megegyezéséből elvégeztetett, hogy minden esztendőben Czéhmester tételkor agyanak Számot az Nemes Czéh Tisztviselőy az kezekben forgó Derék pénzről és mindennemű jövedelméről az nemes Czéhnek.”

A mint a további indokolásból kitünik, a beszámoló sem ellenőrzés okából, hanem azért történt, hogy a czéh vagyronbeli állapotáról tájékozva legyenek.

Fizetése a czéhmesternek nem volt egy krajczár sem, ellenben „penigh ő tartozott minden ebédkor, minden asztra eöt-eöt tál ételt, kenyeret elegendőt, Bort Számszerint Száz icezét adni.” (Állván a nemes czéh tizenöt-husz tagból, egy-egy becsületes mesteremberre valami öt-hat iteze bor esett, a mi nem megvetendő dolog.)

Szijjártó András uram mindezen kötelességeknek pontosan és becsülettel megfelelt. Nem hiányzott semmi sem a tisztességéből, sem a száz iteze borból, ugyszintén az eöt-eöt tál ételt is mindig izletesen készítette el az ő költségén özv. Borsos Andrásné asszonyom, a czéh szakácsnője.

Most is éppen azon tanakodik az érdemes asszony-ság Szijjártó András urammal, hogy a mai czéh-gyűlést követő ebédén, miből álljon az öt tál étel. Erzsikét is belevonják a bizalmas tanácskozásba és így hamarosan megállapítják, hogy mi legyen az ebéd.

Megállapodásuk eredményét azonban nem árulhatom el, mert özv. Borsos Andrásné asszonyom kikaparná a szememet, ha előre kibeszélném az ő gazdasszonyi működésének eredményét.

(Oh Istenem, hova ragad el megint az írói fantázia, ez a megzabolázatlan Pegazus csikó. Mintha nem tudnánk mindnyájan, hogy Borsosné asszonyom, meg Szijjártó András uram, de még a szép kékszemű Erzsike is régen kint pihennek a temetőben. Bizony nem is illó dolog a halottakat így megzavarni örök álrukban.)

(Folyt. köv.)

fillér. — 10. Sonnenschein Miksáné 539 kor. 46 fillér. A *-gal jelzetek adója kétszeresen számítatik.

Köszönet. A rimaszombati „Polgári Olvasókör”, melynek gróf *Andrassy Dénes* alapító tiszteletbeli tagja, a fenkölt lelkű grófné elhunytá alkalmából a gyászlobogót egy hétig kitűzve hagyta a gyász külső jelül, s az elnökség a grófhhoz meleghangú részvétiratot intézett. Most *Rübelly Miklós* elnökhöz a mélyen sujtott gróf sajátkezü irásával következő szép levelet intézte:

„Szeretett nőm halálának alkalmából irányomban kifejezett meleg részvétért midőn őszinte mély köszönetem bánatos lelkem e ridég sorokba foglalva átküldi; tetsem ezt azon kérelem kapcsán, hogy *drága* halottam emlékéit megőrizni, s engem támogató jó indulatában megtartani méltóztassék.

Mély tisztelettel vagyok

K.-H.-Várallyán, November 18-án 1902.

Andrassy Dénes.”

Főuri nász. Gróf Serényi Béla putnoki nagybirtokos, szerdán folyó hó 26-án esküdtött örök hűséget Budapesten Kövér Kende Palma urleányuk. Áldást és boldogságot kívánunk a szép frigyhez!

Hirek a rosznyói róm kath. egyházmegyéből. Bottka Janos nagyszuhai és Vojtasák Gyula gölnczbányai segédlelkészek kölcsönösen áthelyeztettek. *Herzegh József* szerepapot pedig ideiglenes szolgálattételre az egyházmegyei irodába rendelte a püspök.

Doctorrá avatás. Soldos Bélát, Soldos Árpád runyai földbirtokos fiát folyó hó 22-én avatták a kolozsvári Ferencz József tudomány egyetemen az államtudományok tudorává. — Gratulálunk!

Halálozás. Konyha Kálmán vármegyei árvaszéki irnok folyó hó 22-én este 62 éves korában egy heti súlyos szenvedés után elhunyt. Temetése 24-én ment végbe nagy részvét mellett. A vármegyei tisztviselők kara, élükön az alispánnal, testületileg jelent meg. Nyugodjék békében!

Megyebizottsági tag választás. Folyó hó 10-én ejtetett meg a megyebizottsági tag választás Tornallyán, az elhalt Tornallyay Árpád helyébe. Jelöltek voltak: Nagy Pál ref. esperes, dr. Király Kálmán ügyvéd és Varga Boldizsár város bírāja, kik közül nagy többséggel Varga Boldizsár választott meg.

Ankét a cigányokról. A nomád életet élő cigányok megtelepítése tárgyában Budapesten a belügyminiszteriumban tartott ankétben Hámos László vármegyénk főispánja is részt vett és felszólalásában a tekuvájó cigányokról emlékezett meg, kiket nem ajánlott a kényszer-telepítésre, mert iparuk természete magával hozza, hogy ide-stova utazzanak. Különb is nagy részük szorgalmas és becsületes iparos, ki a nomád élet daczára ritkán jut a törvényvel összeütközésbe.

Esküdtek 1903 évi lajstroma. A rimaszombati kir. törvényszéknél e hó 24-én tartotta ülését az esküdtek 1903-ik évi lajstromának összeállítására hivatott bizottság. A bizottságban Kubinyi Aladár kir. törvényszéki elnök elnökölt, a bíróság részéről Kolbay Sándor kir. törvényszéki bíró és Fodor Zoltán kir. aljegyző volt jelen. Bizalmi férfiak voltak: Samarjay János, Czinke István, Dapsy József, Baksay József, Baksay István, Glauf Pál, Molnár József, Koreny Gyula és Farkas Zoltán. A bizottság a felszólalások elintézésé után az alap-lajstromokból kiválasztotta a következő évre szükséges esküdteket és pótesküdtöket. Az így összeállított betűsoros évi lajstrom a községi előjárásoknak küldetik meg, melyek a felmerült halálesetekről, lakhelyváltoztatásokról és azon körülményekről, melyek miatt az évi lajstromokba felvett egyének valamelyike az esküdtek jegyzékébe fel nem vehető, a törvényszék elnökének jelentést tenni tartoznak. Ezen jelentések alapján a lajstromok végérvényessége iránt aztán a törvényszék elnöke határoz.

Az új gimnáziumnak Tóth Béla építész készítette magyaros motívumú, szépen kidolgozott terveit és költségvetését, folyó hó 23-án egy bizottság vitte fel a kultuszminiszteriumba, hogy a tervek mielőbbi végleges elfogadását kieszközölje. A bizottság tagjai: Loysch Ödön főgymn. igazgató, Samarjay János az építető bizottság elnöke és Bodor István előadó — azzal az örvendetes hírrel jöttek vissza, hogy a terveket 8—10 nap alatt okvetlenül felülbírálják és esetleg véglegesen is elfogadják. Így tehát reményünk van arra, hogy újév elsejére a felvállalás sorsa is eldőlt, melyet bizonyára nyilvános pályázat fog megelőzni. Jogos tehát az a reményünk is, hogy mire a most elpihenő természet új életre kél: az ébredő tavasz édes zenéjébe az a bizonyos „első kapavágás” kellemes hangja is bele fog vegyülni az új főgimnázium szép telkén. S ezt nagy örömmel fogják fogadni mindazok, kik az ifjuság egészségi és oktatási viszonyai iránt érdeklődnek.

Halálozás. Hangonyon Szentmiklóssy István ottani birtokos, Fáy István orsz. képv. sógora f. hó 25-én 50 éves korában meghalt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe.

A villamos világítás előkészületei a nagy hideg miatt nehezen haladhat, de mások is akadályozzák a munkát. Az oszlopokat ugyanis több helyen dróthuzallal az épülethez kell erősíteni, nehogy a sodronyok feszítésekor meghajoljanak. Akadnak azonban polgártársaink közül — sajnos — többen, kik ezen — az épületre nézve teljesen veszélytelen és kárt sem okozó — intézkedés ellen tiltakoznak, s ezzel a munkát jelentékeny hátráltatják. Csodáljuk, hogy ezeket a polgártársainkat nem világosítják fel arra nézve, hogy ezek a vékony dróthuzalok a házakat egyáltalán nem rongálják, s csak az oszlop biztosítékul szolgálnak.

Betörés. Farkas Ábrahám országgyűlési képviselőnk budapesti lakásába ismeretlen tettes a mult héten betört, s onnan több értékes dolgot, ugymint: egy körülbelül 180 frtos órát, két ezüst szivardobozt ellopott. A betörő egy igen értékes ébenfa íróasztalt is próbált feltörni, mert a feszegetés nyomai meglátszanak rajta, ez azonban nem sikerülvén neki, a talált tárgyakkal eltűnt. Az órát s a szivartárczákat a zálogházban megtalálták már, hol el vannak zálogosítva.

Szülésznők vizsgálja. A helybeli alsófokú bábaiskolában az idei első magyar kurzuson résztvevő bábák tanfolyama f. hó 29-én véget ér s e napon fognak vizsgát tenni a bábánvendékek a bizottság előtt. A vizsgáló most is a tanfolyam igazgatója Dr. Löcherer Tamás kórházi igazgató-főorvos lesz s jelen lesznek Gömör, Nógrád és Hont megye főorvosai, mely vármegyékből a növendékek behívtak. December—január hónapokban a második — tótnyelvű — kurzus lesz, melyre már a növendékek be vannak rendelve s az utolsó szintén tót kurzus február—márciusban fog tartatni.

Titokzatos kódobálás. Még élénk emlékeztünkben van a budapesti titokzatos kódobálás, melynek okozóját eddig sem sikerült elfogni, most azt halljuk, hogy valami titkos kódobáló Rakottyáson Máriaassy Andor földbirtokos kastélyát hajigálja kövekkel és oly ügyesen őrizi meg incognitóját, hogy a legmesszebb menő óvintézkedések dacára is éppen akkor hull a legnagyobb közpör a kastélyra, mikor a tettest keresik s a kastélyt és környékét béresekkel és esendőrökkel körülkerítik.

Halálozás. Id. Csapó János helybeli tekintélyes polgártársunkat súlyos gyász érte. Leánya: Nagy Károlyné szül. Csapó Erzsébet folyó hó 17-én 29 éves korában Miskolcra elhunyt. Temetése nagy részvét mellett 19-én ment végbe. Nyugodjék békében!

A jégpálya. A nagy hideg, mely jéggé változtatott minden vizet az egész határban, a jégpályát is megfagyasztotta. Vasárnap — november 23-án nyílt meg a koresolyázók részére a rimaszombati jégpálya. Igaz, hogy nem tükörsima jéggel, de legalább jéggel. — A koresolya sportkedvelői nagy számban lepték el a pályát, életet hozva a tavaly majdnem egész éven át elhagyott pályára és pavillonba. A hirtelen támadt nagy hideg készenléten talála ugyan a koresolyázók egyet vezetőségét, de hála nekik, néhány nap alatt mégis tudtak jeget csinálni, melynek felületét a kedvező időjárásban most már könnyebb lesz kicsiszolni, kireperálni.

Esküdtzéki tárgyalások. Mult számunkban magirtuk, hogy a december hó 1-ével kezdődő esküdtzéki ülészakra csak egy bűntény tárgyalása van kitűzve december 1-ső napjára. Azóta a kitűzött tárgyalandó ügyek száma kettővel megszorodott s így az esküdtzések a következő bűntényeket fogja tárgyalni: Decz. 1-én Fábry András vizsgálati fogságban levő vádlott ellen gyújtogatás és súlyos testi sértés büntette miatt; decz. 2-án Bari Nyuger Gyula vizsgálati fogságban levő vádlott ellen szándékos emberölés büntette miatt; decz. 3-án Bittala Márton vizsgálati fogságban levő vádlott ellen halál okozó súlyos testi sértés büntette miatt.

Halálozás. A városunkban és messze vidéken jól ismert Németh testvérek régi kalaposokat mély gyászba borította nővérük: Németh Emilia f. hó 26-án rövid betegség után 66 éves korában bekövetkezett elhunyt. Temetése ma délután lesz.

Megbűntetett gondatlanság. Gömör-Siden f. évi augusztus hó 8-án Gál József gabonával megrakott szekerevel Vizdár Julianna kis gyermeket elgázolta úgy, hogy az néhány perc múlva meghalt. A bíróság folyó hó 26-án Kolbay Sándor elnöke mellett ítélkezett az ügyben s gondatlanságból okozott emberölésért Gál Józsefet 4 hónapi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

Vakmerő lopás történt Rimaszombat határában. Kubinyi Aladár kir. törvényszéki elnök körülbelül 40 kereszt gabonát csépelettet Baksa József tagján. E napokban hazá akarta hozatni a körülbelül négy szekérnyi szalmát a tagból, de csak hült helyét találták a kiküldött béresek, valami vakmerő tolvaj az egészet elfuvarozta onnan.

A pálya kezdetén hunyt el Demeter László volt susai állami tanító folyó hó 20-án Bátkán, hol alig egy hónappal ezelőtt tették örök nyugalomra édes atyját, ki felszázadot töltött a népnevelés szolgálatában a rögfős tanítói pályán. A most elhunyt ifjú tanító temetésén meghatóan nyilvánult Susa község halás lakóinak szeretete és részvéte; az egész falu apraja-nagyja meghatottan állotta körül koporsóját s az elhunyt által tanított susai kórus bús éneke mellett folyt le a temetési szertartás, melyen a rimaszécsi ev. ref. egyház lelképásztora és tanítója mondtak magasán szárnyaló, megható gyászbeszédet. Az elhunytat kiterjedt rokonsága, köztük bátyja: Demeter István hódmezővásárhelyi főgymnasiumi tanár gyászolja. — Béke poraira!

Köszönet. Szeretett férjem elhunyt alkalmából fogadják ez uton mindazon rokonok, jó barátok, ismerősök és a vármegye igen tisztelt tisztikara, kik végtisztességén szíves megjelenésükkel a hála és kegyelet adóját lerótták. — úgy a magam, mint a család tagjai nevében is őszinte s halás köszönetem kifejezését. — Rimaszombat, 1902. nov. 25. Öv. Konyha Kálmáné.

Köztisztaság és közbiztonság. Igen! E kettő nálunk szorosán összetartozik. S ma mind a kettőt veszély fenyegeti. Mert, hogy azok a „változatos és választékos étlapok”, melyek a fagy beálltával városunk utcáira egyre több és több udvarból ki kinyulnak és a gyalogjárókról szabályos rétegekben és gyűrődésekben a kocsi-utra lekanyarognak s aztán kedves szomszédjaikkal szerencsésen összetalálkozván, fennen díszkedve híven elbeszélnek, hogy melyik házban mi volt ma, tegnap és azeiótt az ebéd s mi a vacsora; hát mondom, hogy ez ételmaradékok máskülömben esinos és kedves városkánk arculatját nem igen szépítik: ez bizonyos. De hogy e szép lasscskán alpesi gleccserekké emelkedő jégrétegek a köztisztaság elesufítása mellett az emberi és az állati közbiztonságot, épkezését, éplábaságot, sőt esetleg az életet is fenyegetik: ez is könnyen megérthető. Csak sétáljon valaki végig a Sodoma tótól a Losonczy-utcáig, aztán a Kosuth utczán végig haladva forduljon be a Dickman-néfé gőzmalom felé s az ott elterjeszkedő, s az istállókból kifutó legújabb „koresolyapályán”, visszatérve haladjon végig a „Szijjártó”-utczán: hát látni, megdöbbenéssel fogja tapasztalni, hogy arra a járás emberre, lóra egyaránt kezd veszedelmes lenni. Szomorú vigasztalás az, hogy kis fiuk az utat ma már pár lépés „szarazföldi” ut kivételével koresolyán vigan sikongva futják be! Valóban a tréfát félreecsapva, komolyan és kérve-kérjük Rimaszombatnak erélyes és derék rendőrkapitányát, hogy a vigan „öntözködő” dézsa tündereket erélyesen figyelmeztesse, hogy ha — sajnos! — csatornák hiányában kénytelenek a mosogató és egyéb vizet az utra önteni, legalább a

gyalogjárókat kímélik meg vidám tréfájuktól, melyek esetleg valamelyikünkre szomorú szerencsétlenséget hozhatnak. Legalább hamuval szórják be a csuszós jeget. (B—t.)

Gyilkosság Andrási községben. A gróf Andrássy Dénes fele uradalom körébe tartozó Andrási — eddigi Paesa — községben rémes gyilkosság történt folyó hó 16-ára viradó éjjel. Ugyanis Hlivák Mátyás fiatal subancz koresmai ezivakodás közben egy döfte kését a 15 éves Potonki István mellébe, hogy ez azonnal összerogyott s meghalt. A rozsnói kir. járásbírósg közbejöttével dr. Zehery István kir. törvényszéki orvos és dr. Hajcsár Sándor rozsnói körorvos folyó hó 18-án törvényszéki hullaboncolást végeztek a szerencsétlen fiú hulláján, mely kiderítette, hogy a kés épen a szívet járta át úgy, hogy a halál rögtön a sértés után beállott. Szomorú jele az időeknek, hogy a pálinkaivás a nép között már a zsenge ifju nemzedéknek is szenvedélyévé vált s fejt ki romboló hatást; mert csakis a pálinka által megvadult emberi szenvedély a magyarázata itt is e rémes történetnek.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszombati áll. anyakönyvi kerületbe október és november havában a következő születési, házassági és halálzási esetek jelentettek be: Született élve 10 fiú, 11 leány; halva 1 fiú, 1 leány; összesen 23. — Házasságot kötöttek: Czako János és Moravcsik Erzsébet, Oláh Márton és Bohó Amália, Kalocsai Lajos és Bohó Mária egyvállasuk; Halász Pál és Fejes Mária vegyes val. Porteleky Antal és Bohó Francziska egyval., Belanecz János Pál és Máté Mária egyval., Bede János és Lipcsei Julianna vegyes val., Pertis József és Balog Borbála egyvállasuk; Összesen 8. — Elhaltak: Özv. Kovács Józsefné 82 éves, Özv. Durda Jánosné 80 éves, Kohn Viktor 9 hónapos, Csorba Ilona 1 éves, Balog Lajos 12 éves, Juhász Margit 2 éves, Özv. Bohó Andrásné 80 éves, Özv. Kusza Jánosné 76 éves, Dombi György 44 éves, Lovász János 43 éves, Uthy Antalné 49 éves, Balázs János 54 éves, *Pasztr János 54 éves, Schvarcz Karolin 60 éves, *Pál Zuzsanna 42 éves, *Neszpál Péter 1 éves, *Marton Pálné 40 éves, *Rendolics Tamás 35 éves, *Gál János 56 éves, Tóth József 43 éves, Gomolya János 70 éves, Ottósi Julianna 12 napos, Özv. *Csák Kálmánné 62 éves, *Csák Daniél 42 éves, *Seres Géza 14 napos, Konyha Kálmán 62 éves, *Jelsovsky Daniélné 20 éves, *Farkas György 55 éves, Kandra Julianna 1 éves, Barezy András 58 éves; összesen 30. — A *-gal jelölték a gömörmegyei közközházban haltak el.

Hivatalos közlemény.

Gömör Kishont t. e. vármegye alispáni hivatalától.

Hirdetmény.

1903. sz. — A vármegyei központi irodákban, az 1903. évre szükséges papírosneműek, irodai szerek és világítási anyagoknak, — továbbá a vármegyei szolgaszemélyzet 1903. évre szükséges s kizárólag hazai iparcikkekből előállítandó s a vármegyei számvevősnél a hivatalos órák alatt megtekinthető minőségű s megjelölt mennyiségű ruha-illetményének árlejtes, esetleg pedig alku egyezmény útján való beszerzésére határidőül f. évi december hó 11-ik napjának d. e. 9 órája, a vármegyei székház kistermébe ezennel kitűzetik.

Felhívtnak ennél fogva mindazok, kik a fent megjelölt cikkek szállítására vállalkozni óhajtanak, hogy a fent kitűzött határidőig szabályszerűen felbélyegzett s 10%-os óvadéki összeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatokat az alispáni hivatalnál annnyival is inkább adják be, mert a kitűzött időn túl elkésve beadott ajánlatok, a tárgyalásnál figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1902. november hó 21.

Bornemisza, alispán.

Nyiltér.*)

Nyilatkozat.

A „Rozsnói Híradó” hasábjain hónapok óta kalózkodást folytat ellenem valaki az ismeretlenség homályába burkolozva.

Ismétlenül jelenik meg tollából cikkek, melylyel a legadázabb roszakarral valótlon dolgokat regél el, meg nem történt teteket tulajdonít nekem, költött vagy teljesen elferdített eseményeket ad elő.

Mintán a közlések rendszerességéből ama törekvés látszik ki, hogy az illető becsületem ellen kalózkodik, sajnálván, hogy ilyen névtelen fertelmes munkájának folytatására tengert talált, — nehogy munkája a czéltól eredményt a jóhiszeműségnél csak egy pillanatra is elérje, közrebeocsátom jelen nyilatkozatomat.

A midőn a piszkoló cikkek megjelentek, azonnal elégtételt akartam venni magamnak a bíróság előtt s felkértem ügyvédemet dr. Hozáczy Ferencz urat a sajtóper indítására. Ügyvédemtől erre a következő jogi véleményt kaptam:

Főtisztelendő Helli József h. plebános urnak Helpán.

Folyó október 15-én kelt becses levelében méltóztatott megbízást adni arra, hogy a „Rozsnói Híradó” ugyancsak folyó hó 12-én megjelent számban foglalt „Tüntető község” és „Egy község papja ellen” című cikkeit sajtóper indít-ak. Bármitly megis telő ream nézve a bizalom, mely az ilyen nagy horderéju per vitelet tette volna kötelességemmé, nem teljesíthetem a megbízást s nagyra-becsült bizalmat a legelső sorban is azzal iparkodom tisztelendő plebános helyettes urnak honorálni, hogy elhallgattatom az ügyvedben az érdekes per felkeltette ambucziót, teljes higgadsággal és nagyon szilárd meggyőződéssel hozom tudtára Tisztelendőségének, hogy a sajtóper meg nem indítom, azt nyugodt lelkiismerettel meg nem indíthatom; az anyagi és alaki törvények ismeretében biztos lévén a felől, hogy a sajtóper vádlottakra nem fog marasztaló ítélet hozni, de minket még egy evisztett per erkölcsi vereségével is sujt. A dolog ugyanis a következőképen áll:

Büntető törvényünk kétféle becsületet ved: az egyéni és hivatali becsület; ha ezeket sérti valaki nyomtatvány útján, az előbbiért a büntető törvényszék előtt, az utóbbiért a sajtóbírósg előtt keres-hetünk elégtételt. A becsületértés alatt a törvény azonban valóságos az egyének, mint polgárnak s a hivatalnoknak, mint ilyennek a karakterét megtámadó állítást ért s a legagyobb sajnálatunkra nem bünteti azokat a durvaságokat, gorombaságokat, piszkolódásokat, melyekkel éppen a törvény ismeretében ezért kitanult egyének sok-szor valakit megdöbálnak.

A „tüntető község” ilyen; undok visszaélés a törvény házóságával, erkölcsi érzést felhabortító piszkosság, de sem egyéni sem hivatali jellemet, karaktert, becsületet nem sért.

Az „egy község a papja ellen” című cikk oly kitanult elő-vigyázzattal van megírva, hogy ha higgadt megfontolással az egyes ember ki is magyarázhat belőle becsületértést, ez nem az egyéni, de papi becsületet érint; ismétlem, hogy csak kimagyarázni lehet belőle, de minden határozott és világos kijelentés abból hiányzik. Így megfontolandó, hogy ez az ügy a kassai kir. törvényszékhez, mint sajtóbírósgához és az ottani esküdtzék elé tartozne! Most valóban a legnagyobb tapasztalat hiányára mutatna oly ideális álláspont önmagunkra belebeszélni, hogy majd a kassai esküdtzék, ki tudja milyen elemekből összeállítva — el fogja fogadni a mi ma-

*) E rovat alatt közzéttekért felelőség a beküldött terhelni.

gyarázatunkat s ki fogja mondani a vétkeket. Ez hihetetlen! Oly körültekintéssel van a cikkek megírva s egy esküdtzéki tárgyaláson annyi körülmény játszik közre, hogy a sajtóper nemcsak tanaesos-nak nem tartom megindítani de határozottan kijelentem, hogy én a biztos eredménytelenséget tudva — azt meg sem indítom, nem akarva megszeretni Tisztelendőségének a per sikertelenségével járó erkölcsi vereséget, a „Rozsnói Híradó” pedig azt a gyönyörűséget, melyet élvezhetne a felett, hogy a szükséges körültekintés nélkül, egyoldalú bemoadás alapján névtelenül közlött sértő cikkekkel Tisztelendőségének még 600—800 korona költséget okozzon.

A midőn megírtam bizalmat s írtém köszönetemet, maradtam Tisztelendőségét iránt kiváló tisztelettel Nagyrőczen, 1902 október hó 29-én.

Dr. Hozáczy Ferencz s. k. ügyvéd.

Elestem tehát annak lehetőségétől, hogy a bíróság elé vigyem ügyemet.

E helyett egyházi felsőbb hatóságomtól magam ellen fegyelmi vizsgálatot kértem, hogy alkalmos adasdek a becsülettráblónak a bizonyításra, — nekem elégtétel vesésre. E stádiumban van ma az ügy az előbbi cikkek tekintetében.

A „Rozsnói Híradó”-ban november 2-án megjelent ugyancsak teljes vilátlanságot tartalmazó cikkeit a sajtóper megindítására ügyvédemnek mar megbízást adtam.

Mindent megteszek tehát, a mivel csak szoiálhatok arra, hogy a vádak beigazolása alá kerüljenek.

De mert ezikkirő esalétket is használt a jóhiszemű vélemények hatalmába kerítése végett, magyar érzelmemet is meggyanúsította — közlöm a gömöri Garamvolgy mindamaz intelligens emberének hozzám juttatott megható nyilatkozatát, a kikkel érintkezem, a kik a népért folytatott munkásságomat, küzdelmeimet figyelemmel kísérik, hazafias érzelmeimet ismerik s a kik így a leghivatottabbak, ugyszólván egyedül lépések arra, hogy pro vagy kontra vallomást tegyenek. Ezen vilátlanság talán alkalmas lesz a közönséges becsületkálóz munkája által esetleg félrevezetett közvéleményt addig is megváltoztatni, míg a fennebb jelzett megtorló intézkedésekkel rá büntetést mérhetek.

Íme a nyilatkozat:

Nyilatkozat. A „Rozsnói Híradó” s egynehány budapesti hírlapban tisztelendő Helli József helpai h. plebanos ellen megjelent cikkekkel szemben tisztességérzetünkől vezérelve és saját elhatározásunkból folyólag ezennel nyilatkozatjuk, hogy mi Helli József helpai h. plebanos urat mindazon idő óta, mióta csak vele érintkezésben állunk ugys mint embert s különösen mint magyar embert kifogástalannak ismerjük s úgy az ellene emelt vádakot mindaddig, míg az ismeretlenség homályában rejli ellentele azokkal, — vajdait konkrét adatokkal bizonyítva. — nyíltan magat megnevezve fel nem lep, — ugyeleimre nem méltó mende-mondanak, — haszontalan pletyának vagyunk kénytelenek tekinteni, s ezen vádak által Helli József ur egyéni és hazafias becsületét legkevésbé sem tekintjük érintetnek.

Egyuttal kijelentjük, miszerint ezen nyilatkozatunkat tisztelendő Helli József plebanos ur tudta nélkül, önszantunkból állítottuk ki s felehatalmazzuk, hogy azt ezikkirők vádjainak bizonyít-hatásának lehetővé tétele czéljából bármikor és bárhol felhasznál-hassa. Kelt Garamvolgyen, 1902. november hó 12-én. Schredler Gyula XI/12. sk. vasgyári igazgató, Antóny János sk. vasgyári penztárnok, Bartsch Aurél sk. vasgyári felügyelő, meggyezendő, ha a fennálló, de eddig előttem ismeretlen vádak bebizonyítanak, akkor én is elitélem — Kajaba Árpád sk., Szift Gyula sk. fő-erdész, Dr. Csiky Ferencz sk., Lucsánszky István sk., Ludovigh Jenő sk., Bjei Mihály sk. volt urberri elnök, Eisenhut Pál sk. vasgyári főszámvizsgáló, Krajcsy Bertalan sk. vasgyári irodatiszt, Huzdó Pál sk. vasgyári számtiszt, Struckel Simon sk. hercegi kertész, Oberhauser Armin sk. kohónagy, Psoztká Aladár sk. vasgyári mernök, Galotti Miksa sk. vasgyári felügyelő, Póhly Antal acélmester, — Helli József helpai h. plebanos urat jó magyar érzelmű tisztességes uri embernek ismerem es tartom: Tomory Géza főszolgabíró sk., Profel Károly sk., Bihary Gyula sk.

Az igaz intelligens emberek önkéntes megnyilatkozása igen felemelő ream nézve, mert látom, hogy valamely fél-művelt skribler által ellenem folytatott küzdelemben a gondozasomra bízott nép szeretete és ragaszkodása mellett ó reajuk is támaszkodhatom.

Ezek után pedig felhívom ezikkirót vagy a „Rozsnói Híradó” szerkesztőjét, hogy a névtelenség nomályából kilepve, vádjait konkrét, határozott és nyílt alakban terjeszse elő; ellenkező esetben a névtelen ezikkirót közönséges, aljas rágalmazónak kell nyilvánítanom, a „Rozsnói Híradó” erkölcsi értékének megítélesét pedig a nemes gondolkodású közönségre bízom.

Helpán, 1902. november 23.

Helli József, h. plebános.

Hirdetmény.

3759. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék felhívja mindazokat, a kik **Perecz Samu** volt rimaszombati kir. közjegyző helyettesnek közjegyzői késpzénz biztosítékára az 1874. XXXV. t.-cz. 173. § a szerint törvényes zálogjoggal bírnak, miszerint követeléseiket ezen hirdetmény harmadszori megjelenésétől számított három hónap alatt ezen kir. törvényszéknel jelentésk be, ellenkező esetben ezen közjegyzői biztosíték arra való tekintet nélkül ki fog adatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, 1902. évi julius hó 12

Vozáry, kir. tszéki elnök h.

Kraysell kir. tszéki jegyző.

Dr. Halász Henrik

v. egyetemi tanárségéd

orr-, gége-, fül- és fogorvos

Miskolcson, (Lutheránus egyház bérháza.)

1—2

Faeladási hirdetmény.

3789. sz. — Gömörvármegye Klenőcz nagyközség erdejének 205 kat. holdján lévő mintegy 2267 örméter bükk tűzifa **1902. évi december hó 15-én** d. e. 9 órakor Klenőcz község-házán tartandó nyilvános szó-és írásbeli árverésen 181 korona 36 fillér bánatpénz letevésé után fog eladatni.

Kikiáltási ár örméterenkint 80 fillér.

Utóajánlatok nem fogadtnak el.

Közelebbi feltételek Klenőcz község-házánál és a nyustyai m. kir. járási erdőgondnokságnál betekintheők. Nyústyá, 1902. november hó 21-én.

Főszolgabíró helyett:

Molitorisz, tb főszolgabíró.

Árverési hirdetmény.

610. sz. — Jolsva r. t. város tulajdonát képező erdőterületen található **kovakő (quartz) kihalas-lasi joga Jolsván f. évi december hó 16-án** délelőtti 9 órakor a város-házban megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatik.

Árverési és egyéb feltételek a polgármesteri hivatalnál bármikor megtekintheők.

Jolsván, 1902. november hó 25-én.

Basilidesz, polgármester.

Árlejtési hirdetmény.

Rimaszombat r. t. város **cselőségének** a jövő évi **ruhassükségletére** az árlejtés **folyó évi december hó 2-ik** napján, délutáni 2 órakor fog megtartatni.

A vállalkozni kívánók 150 korona bánatpénzzel jelenjenek meg. — A ruhákra vonatkozó költségelőnyzat a rendőrkapitányi hivatalban — hivatalos órák alatt megtekinthető.

Rimaszombat, 1902. november 20.

Idb. Badiny, rkapitány.

Villamos világítás.

A villamos világítás bevezetése iránt érdeklődő t. cz. közönség felkértek, hogy a kívánt felvilágosítások végett sziveskedjenek a részvénytársaság megb. zottjához: **Tóth Béla** építészhez fordulni. (Lakik: Rózsa-utca 25. sz.)

5-6 **Konzervgyár részv.-társaság.**

Hirdetmény.

673. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíróság 1902. évi V. 23/3. számú végzése következtében **dr. Cziner Miksa** ügyvéd által képviselt **a gömörmezei takarékpénztár és hitelbank** javára **Hangonyi István** ellen 2800 korona s járuléka erejéig 1902. évi október hó 13 án fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 882 koronára becsült buza, kukoricza, széna, lóhere és lovakból álló ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíróság 1902. évi 23/4. számú végzése folytán 2800 korona tőkekövetelés és ennek 1901. évi május hó 28 ik napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 243 kor. 59 fillérben bíróilag már megállapított költség erejéig Urajon, alperesnél leendő fogatosítása czéljából határidőül **1902. évi november hó 27-ik** napjának délelőtti 10 órája kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombati, 1902. évi november hó 8-án.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

449, 450, 526, 598, 602, 646. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a **budapesti kir. ker. és váltó, továbbá a rimaszombati kir. törvényszék** 1899, 3045, 3046, 789, Sp. 761/10, 1902, 24642, 1826, 4643 1507, 1509. számú végzése következtében **a gömörmezei nép- és iparbank, a rimaszombati t. karékpénztár, Kirner József, Reinicz Zsiga és Klein Mór** javára, **báró Nyáry Sándor és neje Roffy Borbély Paula** elleni 1543 kor., 5040 kor., 2100 kor., 5400 kor., 2370 kor., 209 kor. 48 fillér, 3000 kor., 45270 kor., 19000 kor. tőke és járuléka erejéig 1899, 1901 és 1902. években le- és felülfoglalt és összesen 145899 korona 20 fillérre becsült juhok ökrök, lovak, tinók, sertések, gazdasági gépek, szekerek, koszik, hákok, széna, szalma, burgundia, fa és deszka építőanyagokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati 1899, 82, 83, 901, 136, 1902, 345, 385, 143, 144 és 400. számú végzése folytán 2100 kor., 5400 kor., 2370 kor., 209 kor. 48 fillér, 1543 kor., 5040 kor., 3000 kor., 7500 kor., 7500 kor., 45270 kor. és 19000 korona tőkekövetelés, ezeknek esedékes kamatai és eddig összesen felmerült s megállapított költségek erejéig Jánosiban a helyszínen, **1902. évi november hó 28-ik** napjának délutáni 2 órakor és következő napján délelőtti 10 órájára tűzetik ki és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Rimaszombati, 1902. évi november hó 12-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Póthirdetmény.

6940 sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint **Győry Lajos** simonyi lakos végrehajtatónak **Pósa (bódi) Mihály** radnóti lakos végrehajtást szenvedő elleni 69 korona 36 fillér s járuléka iránti végrehajtási ügyében 5107—1902 sz. a kibocsátott árverési hirdetményben a Pósa (bódi) Mihály radnóti 190 számú telekjegyzőkönyvi 429. sorszámú házhelye 27 korona, 430. sorsz. házhelye 69 korona, 710—711. sorszámú beltelke s kertje s azon épült 101. szám alatti háza 402 korona, 1128. sorszámú rétje 44 korona, 1358. sorszámú szántóföldje 56 korona, 1745 sorszámú szántóföldje 11 korona, 1808. sorszámú szántóföldje 1 korona, 1930. sorszámú szántóföldje 133 korona, 2246. sorszámú vízjárás 22 korona, 2719. sorszámú szántóföldje 23 korona, 1604. sorszámú szántóföldje 26 korona, 2245/b. sorsz. szántóföldje 4 korona és urbéri erdő-legelő illetménye 73 kor. kikiáltási árban Radnóti községébe, a községi bíró házához **1903. évi január hó 3-ik** napjának délelőtti 10 órájára kitűzött: árverés az 1881: LX. t. cz. 167. §-a alapján Varga Mihály radnóti lakos végrehajtató érdekében is 100 korona tőkekövetelés s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1902. évi november hó 5. én.

Pongrácz, kir. törvszéki bíró.

Hirdetmény.

554/2. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rosznyói kir. járásbíróság 1902. évi Sp 288/3. számú végzése következtében **dr. Gutlohn Márton** ügyvéd által képviselt **Klein Antal és társai** javára **Grössberger Ignác** ellen 689 korona 35 fillér s járuléka erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt 1630 koronára becsült lovak, koszik, szikviz üvegek, szikviz-gyártó gép és üzleti átványokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíróság 1902. évi V. 554/2. sz. végzése folytán 689 kor. 35 fill. tőkekövetelés, ennek 1902. évi május hó 15-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 78 korona 44 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Nyustán, alperes lakásán leendő eszközésére **1902. évi november hó 28-ik** napjának d. u. 3 órájára határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombati, 1902. évi november 7-én.

Gregor Károly, irodatiszt.

Fali naptárak,
zsebnaptárak,
irodai előjegyzési
naptárak

kaphatók:

Rábely Miklós

könyvkereskedésében

Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 8. sz.

Ugyanitt egy jó házból való
fiu tanulól, valamint ügyes
ujságelárusítók felvétetnek.

Hirdetmény.

3177. sz. — A tornallyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **tornallyai takarékpénztár és érdektársai** végrehajtatóknak **K. Babus Gergely** végrehajtást szenvedő elleni 2495 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a poszobai 45. sz. telekjegyzőkönyvben A. 1—49. sorszám alatt foglalt s Babus Gergely nevében álló 41. összeirási számú ház, udvar, kert, szántó, rét és szőlőből álló ingatlanokra s azokhoz tartozó urbéri erdő és legelőre 2165 koronában s a poszobai 164. számú telekjegyzőkönyvben A. II. 1—8. sorszám alatt foglalt s ugyanannak nevében álló szántó-rét és legelőből álló ingatlanokra 402 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi január hó 19-ik** napján délelőtti 10 órakor Poszoba község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tornallyai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság 1902. évi október hó 29-én.

Basilidesz, kir. aljbíró.

Hirdetmény.

3177. sz. — A tornallyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **tornallyai takarékpénztár és érdektársai** végrehajtatóknak **K. Babus Gergely** végrehajtást szenvedő elleni 2495 korona tőkekövetelés és járuléka a poszobai 45. számú telekjegyzőkönyvben A. 1—19. sorszám alatt foglalt s Babus Gergely nevében álló 45. összeirási számú ház, udvar, kert, szántó, rét és szőlőből álló ingatlanokra s azokhoz tartozó urbéri erdő és legelőre 2165 koronában s a poszobai 164. számú telekjegyzőkönyvben A. II. 1—8. sorszám alatt foglalt s ugyanannak nevében álló szántó, rét és legelőből álló ingatlanokra 402 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi január hó 19-ik** napján d. e. 10 órakor Poszoba község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Tornallyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság, 1902. évi október hó 29-én.

Basilidesz, kir. aljbíró.

Ajánlati hirdetmény.

A rimaszombati m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az addigi dohány-nagyárus elmozdítása folytán a jolsvai dohány-nagyáruda biztosítása végett írásbeli ajánlatok utján versenytárgyalás fog tartatni.

Az írásbeli ajánlatok **1902. év november hó 28-ika** déli 12 óráig a pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtandók s a pénzügyigazgatóság által ugyanakkor nyilvánosan fel fognak bontatni.

Az ajánlat tárgyat csak a dohányforgalom utáni tőzsdij képezi. A jogositvány elnyerésére annak lesz kitétele, a ki erre alkalmasnak találta a ki százalékokban kifejezendő legkisebb tőzsdij követeli. **Mindazon által a kincstár fentartja magának azt a jogot, hogy a versenyzők közt szabadon válasszhasson,** miért egyik ajánlattevő sem támaszthat igényt azért, mert olcsóbb ajánlata el nem fogadtatott. Az eddigi dohány-nagyárus, ki egyszersmint 1 1/2% tőzsdij mellett a bélyeg s váltó-ürlapok eladását is eszközölte, a nagyáruda kezeléseért közönséges anyag-nagybani eladása után 1.73% azaz egy és 73 század tőzsdij élvezett.

Az összes dohány anyag a kassai dohányárú raktárból lesz beszerzendő.

Megjegyeztetik, hogy az anyag-készlet szállítására szolgáló tartályok, ládák s ólompecsétek beváltása megszünt, köteles a nagyárus ezeket tulajdonába átvenni.

A nagyárus a dohány nagyárudai ügyvitelért, melylyel mindig kisáruslási jog is egybe van kötve, a nélkül, hogy neki bizonyos jövedelem biztosítotték, az árusásra beszerzett dohány-gyártmányok összességétől járó csak azon százalékos tőzsdijban részesül, egyszersmind tartozik sajátjából fedezni az áruda kezelésével egybekötött minden kiadást.

A kincstár az árudánál egyéb jövedelmet, vagy a versenytárgyalás alapjául szolgáló forgalom változatlan fentartását nem biztosítja, e czímen vagy bármely okból is a tőzsdij emelésére vonatkozó kérelem feltétlenül el fog utasíthatni.

Köteles leszen vállalkozó a hozzá anyag beszerzés végett utalt dohány kisárusokat dohány, szivar s szivarka anyaggal ellátni, köteles továbbá minden egyes dohány-és szivarnemből a pénzügyigazgatóság által meghatározott s 3000 korona értékét képviselő tartalék készletet érintetlenül raktáron tartani és azonkívül a napi eladásra szükséges készletet is beszerezni.

A dohány-nagyáruda minden tekintetben megfelelő s Jolsva város központján fekvő helyiségben gyakorolható.

A versenyben részt nem vehetnek, kik a törvény értelmében terhes szerződésre nem képesek, továbbá kik valamely büntetés, cseppészet vagy bármilyen nemű kihágás miatt jogerősen elítéltek vagy csak bizonyítékok hiányában mentettek fel, esőd alatt álltak, állam egyed-árusági tárgyak volt eladói, ha attól elmozdítottak.

Ha ezen akadályok egyike vagy másika a dohány nagyáruda átadása után jutna a hatóság tudomására, a pénzügyigazgatóságnak jogában áll az engedélyeket azonnal elvonni.

Az ajánlattevő bánatpénze a tartalékkészlet beszerzéseig vissza fog tartatni.

A legkedvezőbb ajánlattevő köteles a dohány nagyárudának kezelését az erre vonatkozó értesítésben foglalt határidő alatt átvenni és ez alkalommal az eddigi ideiglenesen megbízott nagyárusnál **készletben** maradt dohány-gyártmányoknak s tartályaik, ólompecsétek értékét a nagyárusok kir. adóhivatalnál készpénzben lefizetni.

Ha azon vállalkozó, kinek ajánlata elfogadtatott, a dohány nagyáruda kezelését át nem venné, vagy ajánlatától visszalépne, a letett bánatpénzt elveszti s a nagyáruda betöltése végett az ő kára s költségére új versenytárgyalás fog tartatni.

A ki írásbeli ajánlatot benyújtani akar, köteles bánatpénz fejében a csonkíthatlan tartalék készletnek megfelelő 10% -ot vagyis a dohány-nagyáruda után 300 koronát készpénzben, vagy elfogadható értékpapirokban a rimaszombati m. kir. adóhivatalnál letétbe helyezni s a nyerendő letéti nyugtát az ajánlatához csatolni, esetleg saját veszélyére az ajánlatához is csatolhatja.

Az ajánlatokon kívánt eladási díj nemesek számokkal, hanem betűkkel is kiteendő s abbau az is bent legyen, hogy ajánlattevő az árlejtési feltételeket ismeri s azoknak magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlatokhoz a magyar honosságot, illetőséget, nagykorúságot, polgári állást, fedhetlen előéletet s vagyoni állapotot igazoló hatósági bizonyítvány is melléklendő.

Az ajánlatok czimlapján kiteendő: **Ajánlat a jolsvai m. kir. dohány-nagyáruda átvétele iránt.**

Alant pedig a bánatpénz mi módon letételének felismeréséről kiírandó: Terhelve 300 koronáról szóló adóhivatali nyugta, készpénz vagy érték-papirokkal.

Hiányok, vagy fenti kellekakat nem tartalmazó ajánlatok vagy melyek más versenyzők ajánlatára hivatkoznak, szintugy a kitűzött határidőn kívül, vagy táviratilag érkezettek figyelembe vétetni nem fognak. A további feltételek valamennyi kir. pénzügyigazgatóság s e kerületben levő pénzügyi biztosságok, szakaszok s kir. adóhivataloknál megtekinthetők.

A nagyárudához ez időszert 127 kisárus tartozik, a dohány nagyáruda 1901. évi forgalma 106505 kor. 10 fillért tett.

A dohány-nagyárudával kapcsolatos dohány-kisáruda 1901. évi forgalma 9798 kor. 19 fillért tett.

Az ajánlat mintája:

Én alólírott hajlandó vagyok a jolsvai dohány-nagyáruda kezelését az e részben fenálló szabályok pontos szemelött tartása mellett a dohány nagyárudára nézve . . . . . az . . . . . százaléki eladási-díj kikötése mellett átvenni.

Együttal kijelentem, hogy a dohány-nagyárusokra nézve fenálló szabályokat és az ajánlati hirdetményben foglaltakat ismerem és magamat azoknak mindenben alávetem.

Polgári állásom, nagykorúságom, illetőségem, fedhetlen előéletem s vagyoni viszonyaimat igazoló hatósági bizonyítványt, valamint az adóhivatali letéti nyugtát idezárom, az árudát egyéb üzletemtől elkülönítetten fogom kezelni.

Rimaszombat, 1902. október hó 28.